

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

IPROS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
IRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 96/06

12 grudnia 2006 r.

Wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach C-374/04 i C-446/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation / Commissioners of Inland Revenue

Test Claimants in the FII Group Litigation / Commissioners of Inland Revenue

TRYBUNAŁ ORZEKL W PRZEDMIOCIE ZGODNOŚCI Z PRAWEM WSPÓLNOTOWYM BRYTYJSKIEGO SYSTEMU OPODATKOWANIA TRANSGRANICZNYCH TRANSFERÓW DYWIDEND

Trybunał podkreślił, że państwo członkowskie musi w porównywalnych sytuacjach w ten sam sposób traktować wypłaty dywidend na poziomie krajowym, jak i transgranicznym.

Zgodnie z prawem obowiązującym w Zjednoczonym Królestwie, w przypadku, gdy spółka będąca rezydentem dokonuje wypłaty dywidend, zobowiązana jest ona do zapłaty zryczałtowanego podatku zwanego „advance corporation tax” („ACT”). Spółka będąca rezydentem, która otrzymuje takie dywidendy nie podlega z tego tytułu opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, a system ulg podatkowych przewidziany dla udziałowców będących rezydentami, spółek lub osób fizycznych, gwarantuje, że co do zasady zyski opodatkowane są tylko raz. Natomiast udziałowcy niebędący rezydentami nie uzyskują tego rodzaju ulgi podatkowej z wyjątkiem przypadków, gdy jest ona przewidziana w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania („UOUP”).

Jeżeli spółka będąca rezydentem otrzymuje dywidendy wypłacane przez spółkę, która nie ma siedziby w Zjednoczonym Królestwie, dywidendy te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, lecz wiążą się z prawem do ulgi odpowiadającej podatkowi pobranemu u źródła w państwie siedziby spółki dokonującej wypłat. W przypadku, gdy spółka będąca rezydentem posiada co najmniej 10 % głosów w spółce dokonującej wypłat, może odliczyć od swojego zobowiązania podatkowego podatek dochodowy od osób prawnych zapłacony przez spółkę dokonującą wypłat w państwie jej siedziby. Jeżeli z kolei spółka będąca rezydentem wypłaca dywidendy swoim własnym udziałowcom, zobowiązana

jest do zapłaty ACT. W takim przypadku może ona zakwalifikować taką dywidendę jako „dywidendę od dochodów zagranicznych”(„foreign income dividend” lub „FID”), która podlega opodatkowaniu ACT, lecz umożliwia uzyskanie zwrotu nadwyżki ACT. ACT podlega zapłacie w terminie 14 dni od upływu trzymiesięcznego okresu, w trakcie którego dokonano wypłaty dywidendy, natomiast nadwyżka ACT podlega zwrotowi dopiero po upływie 9 miesięcy od końca roku obrotowego. „Końcowy” udziałowiec, który otrzymuje FID nie ma już prawa do ulgi podatkowej.

System ACT, w tym system FID został zniesiony w kwietniu 1999 r.

Postępowanie przed sądem krajowym jest postępowaniem typu „group litigation”, obejmującym kilka żądań zwrotu lub odszkodowania wniesionych przeciwko Commissioners of Inland Revenue przed High Court of Justice.

Cztery sprawy wniesione przez grupy Pirelli, Essilor, BMW i Sony, które kwestionują odmowę przyznania przez Commissioners of Inland Revenue ulgi podatkowej związanej z dywidendami otrzymanymi przez spółki niebędące rezydentami od spółek będących rezydentami, zostały wybrane przez High Court jako sprawy pilotażowe, reprezentatywne dla grupy „Class IV” w ramach „ACT Group Litigation” (sprawa C-374/04). Grupy te twierdzą, że spółki niebędące rezydentami znajdują się w mniej korzystnej sytuacji, gdyż nie przysługuje im ulga podatkowa dotycząca podatku dochodowego od osób prawnych zapłaconego przez ich spółki zależne będące rezydentami.

Żądania wniesione przez British American Tobacco („BAT”) zostały wybrane jako sprawy pilotażowe dla „FII Group Litigation”, która obejmuje skargi wniesione przez spółki z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie otrzymujące dywidendy od spółek zależnych z siedzibą w innym państwie. Spółki te twierdzą, że przepisy Zjednoczonego Królestwa prowadzą do mniej korzystnego traktowania na gruncie podatkowym spółek będących rezydentami, które mają spółki zależne w innych państwach (sprawa C-446/04).

High Court of Justice zwrócił się do Trybunału z kilkoma pytaniami dotyczącymi zgodności przepisów podatkowych Zjednoczonego Królestwa z prawem wspólnotowym.

Trybunał przypomniał, że dywidendy wypłacane przez spółkę swoim udziałowcom mogą być przedmiotem, po pierwsze, opodatkowania kaskadowego, gdy najpierw opodatkowane są po stronie spółki dokonującej wypłat, jako osiągnięty zysk, a następnie po stronie spółki dominującej z tytułu podatku od dochodów, a po drugie, podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym, gdy są opodatkowane najpierw po stronie spółki dokonującej wypłat, a następnie po stronie „końcowego” udziałowca w ramach podatku dochodowego

Trybunał przypomniał również, że opodatkowanie bezpośrednie należy do kompetencji państw członkowskich, lecz muszą one wykonywać swoje uprawnienia z poszanowaniem prawa wspólnotowego. Sam fakt, że w przypadkach, które ze względu na wielkość udziałów w spółkach nie są objęte dyrektywą 90/435, do państw członkowskich należy określenie czy i w jakim zakresie unikać będą opodatkowania kaskadowego i podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym wypłaconych zysków, a także wprowadzenie w tym celu, jednostronnie lub w drodze UOUPO zawartej z innymi państwami członkowskimi, rozwiązań służących zapobieganiu lub zmniejszaniu tego rodzaju opodatkowania kaskadowego i podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym, nie oznacza, że

mogą one stosować przepisy sprzeczne ze swobodami przepływu gwarantowanymi w traktacie.

Swoboda podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej ma na celu zagwarantowanie traktowania krajowego spółek mających siedzibę na obszarze Wspólnoty, które mają zamiar wykonywać swą działalność w innym państwie członkowskim, zakazując wszelkiej dyskryminacji ze względu na miejsce siedziby spółek. Dyskryminacja ta polega na stosowaniu różnych zasad w porównywalnych sytuacjach, lub też na stosowaniu tej samej zasady w różnych sytuacjach.

Jeśli chodzi o **wypłatę dywidend przez spółkę będącą rezydentem** Trybunał stwierdził, że sytuacja państwa członkowskiego siedziby spółki dokonującej wypłat w stosunku do udziałowców otrzymujących dywidendy będących rezydentami niekoniecznie jest taka sama, jak sytuacja tego państwa w stosunku do udziałowców niebędących rezydentami. Bowiem w zakresie zapobiegania lub zmniejszania opodatkowania kaskadowego lub podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym, gdy państwo to nie zobowiązuje do zapłaty podatku udziałowców niebędących rezydentami, to nie znajduje się ono w takiej samej sytuacji, jak państwo członkowskie, którego rezydentem jest udziałowiec otrzymujący dywidendę, mogące zwykle lepiej ocenić zdolność podatkową udziałowca.

Jeśli chodzi o przepisy obowiązujące w Zjednoczonym Królestwie Trybunał podkreślił, że w przypadku, gdy spółka z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie wypłaca dywidendy na rzecz innej spółki, to ani dywidendy otrzymane przez spółkę będącą rezydentem ani dywidendy otrzymane przez spółkę niebędącą rezydentem nie podlegają opodatkowaniu w Zjednoczonym Królestwie. Następnie Trybunał wyjaśnił, że jedynie spółki otrzymujące wypłaty i będące rezydentami mogą dokonywać wypłat dywidend na rzecz własnych „końcowych” udziałowców na gruncie przepisów przewidujących dla tych udziałowców ulgę podatkową odpowiadającą podatkowi dochodowemu od osób prawnych zapłaconemu przez spółkę dokonującą wypłat. Natomiast działając jako państwo, którego rezydentem są udziałowcy, dane państwo członkowskie przyznaje takim „końcowym” udziałowcom ulgę podatkową. Sytuacja państwa członkowskiego, którego rezydentami są zarówno spółki dokonujące wypłat, jak i „końcowi” udziałowcy nie jest więc porównywalna z sytuacją państwa członkowskiego, które ze względu na fakt, że jego rezydentami nie są „końcowi” udziałowcy, działa wyłącznie jako państwo, w którym mają swe źródło dywidendy.

W tych okolicznościach Trybunał stwierdził, że **zgodne z prawem wspólnotowym jest, by w przypadku wypłaty dywidend przez spółkę z siedzibą w państwie członkowskim, państwo to przyznawało ulgę podatkową wyłącznie spółkom otrzymującym dywidendy, które są rezydentami**, a nie przyznawało jej spółkom otrzymującym dywidendy, które nie są rezydentami, i które nie podlegają opodatkowaniu w tym państwie członkowskim.

Jeśli chodzi o **dywidendy pochodzenia zagranicznego otrzymywane przez spółki będące rezydentami** Trybunał uznał, że jeżeli państwo członkowskie stosuje system zapobiegania lub zmniejszania opodatkowania kaskadowego lub podwójnego opodatkowania w wymiarze ekonomicznym w przypadku dywidend wypłaconych przez spółki będące rezydentami, powinno ono traktować w taki sam sposób dywidendy wypłacone przez spółki niebędące rezydentami.

W tym kontekście **okoliczność, że do dywidend krajowych stosowany jest system zwolnienia, a do dywidend zagranicznych system odliczenia, nie jest niezgodna z zasadami swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej oraz swobodnego przepływu kapitału**, o ile stawka podatkowa dotycząca dywidend zagranicznych nie jest wyższa od stawki podatkowej stosowanej do dywidend krajowych oraz o ile ulga podatkowa jest równa co najmniej kwocie zapłaconej w państwie członkowskim spółki dokonującej wypłat, a nie wyższa od kwoty opodatkowania stosowanej w państwie członkowskim spółki otrzymującej wypłaty. Natomiast wyłączenie z tego systemu dywidend otrzymanych przez spółkę będącą rezydentem od spółki niebędącej rezydentem, w której posiada ona mniej niż 10 % głosów jest sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Jeśli chodzi o zapłatę ACT, to Trybunał stwierdził, że zwolnienie spółki będącej rezydentem otrzymującej dywidendy od innej spółki będącej rezydentem od zapłaty ACT dzięki systemowi ulg podatkowych, w przypadku wypłaty tych dywidend na rzecz swoich własnych udziałowców, stanowi korzyść w zakresie płynności finansowej, gdyż spółka ta może zatrzymać środki, które musiałaby wpłacić z tytułu ACT, aż do chwili, gdy podatek dochodowy od osób prawnych będzie wymagalny. Natomiast spółce będącej rezydentem otrzymującej dywidendy od spółki niebędącej rezydentem korzyść ta nie przysługuje; musi ona zapłacić ACT w całości. Metoda ta, prowadząc w praktyce do **mniej korzystnego traktowania** takiej spółki, jest **sprzeczna z prawem wspólnotowym**.

W odniesieniu do systemu „FID” Trybunał stwierdził, że **jest on z dwóch względów mniej korzystny** niż system przewidziany dla spółek otrzymujących dywidendy od spółki będącej rezydentem. Po pierwsze, spółka będąca rezydentem, która wybrała ten system, musi czekać przez okres od 8 i pół miesiąca do 17 i pół miesiąca na zwrot zapłaconego ACT, a w konsekwencji jest narażona na niekorzystne skutki w zakresie płynności finansowej, które nie występują w przypadku spółek będących rezydentami i otrzymujących dywidendy krajowe. Po drugie, udziałowiec otrzymujący wypłaty dywidend od spółki będącej rezydentem w oparciu o dywidendy zagraniczne zakwalifikowane jako FID nie ma prawa do ulgi podatkowej. **Tego rodzaju odmienne traktowanie**, które czyni udział w spółce niebędącej rezydentem mniej interesującym niż udział w spółce będącej rezydentem stanowi **naruszenie swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej**, które nie znajduje uzasadnienia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: ES CS DE EL EN FR IT HU PL SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-374/04>

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-446/04>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroków jest dostępne przez EbS „Europe by Satellite”, serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,

L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249

lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956